

Viciu

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mai dă-mi, te rog, din fumul de țigară
Pe care-l tragi în piept când te alint,
Știu, nu fumezi, dar uneori mă mint
Că te-ar tenta s-o faci în câte-o seară

Când pui în ceașca ta un ciob de miere
Și lași un strop să-ți cadă pe buric
De mă cuprinde flama câte-un pic
Și mă aprind în valuri de plăcere

Ca un trabuc din care tragi cu sete
Și îl transformi cu nonșalanță-n scrum
Lăsând în urmă câte-un nor de fum
Cu fantezii carnale să mă-mbete.

- Îți plimbi pe jarul gândului cuvântul,
Îmi place să te-ascult. Provocător
Trec mâna peste buze, te măsoar
Cu ochii-nchiși, iar tu-mi deschii veșmântul.

Nu fac vreun gest că m-aș grăbi, te-asigur
Că poți să faci un pas nestingherit,
Aprinzi zâmbind bricheta, un chibrit
Aș prefera, eziți puțin nesigur...

De vrei să știi, ești unicul meu viciu,
Eu nu fumez, dar pentru tine pot
Să uit de maniere și de tot,
Solicit avocatul din oficiu.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif